

Forfatter: Ingeborg Simesen, 1861-1943

Titel: Udrag fra BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin; Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete; Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1848-04-28)

Citation: Ingeborg Simesen, 1861-1943: "N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 5. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-idm140619139429664.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

s. 6 Endelig maa jeg fremtvinge en Efterretning, som er for sørgelig til, at jeg vil dvæle ved den, og som jeg saa længe som muligt har opsat her at meddele. Min trofaste Ven og Sidemand Lundby er borte. Han er falden, ikke for en fjendtlig Kugle, men ved et Vaadeskud af vore egne. Det er rædsomt, og det har rystet mig dybere, end at jeg kan forvinde det saa snart. Det var ved Bedsted, hvor vi stode opmarcherede. Der commanderedes »træd an«, og vi frivillige af andet Compagni vare strax paa vor Plads, mens første Compagni endnu tøvede. Vi stode i Geledet, da 1ste Compagni, der stod en halv Snes Skridt foran os, traadte hen til sine Geværer, der stode i Pyramider. En Soldat sparkede ved den her i Bataillonen stadige Skødesløshed til en saadan Pyramide; den faldt, og et Skud gik af; Kuglen peb forbi Øret af mig og knuste min Sidemands Hoved. Han var død i det samme; intet Skrig kom over hans Læber. Han har ikke følt noget Øjeblikks Smerte. Lægerne styrtede til og erklærede ham strax for stendød. Bech, Brandis, Dalgas, Lütken og jeg fulgte vor afsjælede Ven til Jorden samme Dag. Han jordedes paa Bedsted Kirkegaard; Dannebrog var bredt over hans Baare, der bares af os og en Deel deltagende Bønder, og dette Flag fulgte ham i Graven. Præsten, en alvorlig, venlig Mand, kastede Jord paa ham i Graven og talte nogle inderlige Ord derved. Vi tilkastede Graven og maatte strax marchere videre. — Overvældet af den dybe Sorg og af den bitre Følelse, at det var mellem hans Mordere jeg stod, traadte jeg strax hen for min Compagnichef og tilkjendegav ham, at jeg ikke længere vilde tjene i Bataillonen. Kun saa længe den endnu paa sit Tilbagetog er udsat for Fjendens Angreb og deraf flydende Tilintetgjørelse, anseer jeg det for min Pligt at følge den. Saa snart den er i Sikkerhed, og det er den nok allerede, træder jeg ud. Hvor jeg da gaaer hen, veed jeg endnu ikke.